

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«29» травня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Сич Сергій Віталійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

МАДГОЗІЄВА БАХРІДІНА ФАРХОДОВИЧА,
10.04.1999 року народження, громадянина
Російської Федерації, уродженця с. Пангаз,
Аштського району, Согдійської області,
Республіка Таджикистан, зареєстрованого та
проживаючого за адресою: Російська Федерація,
Псковська область, м. Псков, вул. Генерала
Маргелова, 1/20,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України – тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, вчиненому групою осіб.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Мадгозієв Б.Ф.:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Відповідно до ст. 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенції) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 147 Конвенції серйозні порушення охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема умисне вбивство.

Підпунктом а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 ДП I визначено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів, насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема вбивство.

Так, громадяни РФ, військовослужбовці 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ (військова частина 74268, пункт постійної дислокації – м. Псков, РФ) молодший сержант Мадгозієв Бахріддін Фарходович, обіймаючи посаду заступника командира бойової машини 3-ї ПДР та рядовий Сергазієв Кажмурат Сагантаєвич, обіймаючи посаду номера розрахунку 3-ї парашутно-десантної роти (далі - ПДР), діючи у складі 1-ї БТГр цього полку, починаючи з 24.02.2022, прийняли безпосередню участь у актах збройної агресії, зокрема в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП I мали статус комбатантів і були зобов'язані дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Протягом березня 2022 року Мадгозієв Б.Ф., Сергазієв К.С. разом з іншими військовослужбовцями 1-ї БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ перебували на території міста Буча Київської області, а саме утримували та контролювали сектор міста, який частково охоплював вулицю Яблунську, у томі числі прилеглі вулиці.

Так, 30.03.2022, в період часу з 13 по 15 годину, Сергазієв К.С., разом з двома невстановленими на даний час військовослужбовцями 1-ї БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, перебуваючи на блок-посту російсько-окупаційних військ розташованому неподалік будинку № 132-А по вул. Яблунській в місті Буча зупинили для перевірки цивільний транспортний засіб «Audi-100», реєстраційний номер АІ 9869 ВК, синього кольору, без будь-яких розпізнавальних знаків та емблем, які б давали підстави ідентифікувати цей автомобіль як військовий об'єкт, під керуванням

Після цього, Сергазієв К.С. разом з двома іншими невстановленими на даний час військовослужбовцями 1-ї БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ,

у форменому одязі військовослужбовця ЗС РФ, будучи озброєним автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, перебуваючи на вказаному блок-посту, усвідомлюючи, що автомобіль «Audi-100» не є військовим об'єктом, а його водій, як цивільна особа, не становить для них загрози, з метою змусити вийти з автомобіля , відкрили прицільний вогонь у напрямку вищезгаданого транспортного засобу під керуванням потерпілого.

В цей час до вказаних військовослужбовців ЗС РФ підійшов Мадгозієв Б.Ф. та наказав припинити стрільбу, що ними зроблено.

В подальшому Сергазієв К.С. підійшов до вищезгаданого автомобіля зі сторони водія, пересвідчився, що водій є цивільною особою, що не приймає участі у збройному конфлікті, та у якого відсутні будь-яка зброя, знаряддя чи засоби, що могли б виправдати застосування до нього насильства, зокрема і вогнепальної зброї, здійснив один постріл у вікно дверцят водія з автоматичної стрілецької зброї, тим самим пошкодив скло, після чого своєю рукою із середини відкрив дверцята та схопивши за одяг потерпілого, витягнув його з салону автомобіля та поклав на дорогу біля автомобіля. В цей час до автомобіля підійшов Мадгозієв Б.Ф.

Після чого Мадгозієв Б.Ф. та Сергазієв К.С., перебуваючи на проїжджій частині дороги біля автомобіля «Audi-100», реєстраційний номер АІ 9869 ВК, навпроти будинку № 132-А по вул. Яблунській в місті Буча Київської області, ігноруючи основні положення норм міжнародного гуманітарного права щодо захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, передбачених ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п. п. а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи, що є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не становить загрози, з метою спричинення смерті Трубчанінова В.О., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, одночасно вистрелили з наявної в них автоматичної стрілецької зброї, при цьому, Мадгозієв Б.І. здійснив не менше двох пострілів, а Сергазієв К.С. не менше трьох пострілів в потерпілого, який лежав поблизу вказаного автомобіля, чим спричинили смерть останньому.

Смерть наступила від множинних вогнепальних кульових поранень тіла з ушкодженням внутрішніх органів та кісток скелету відразу на місці події.

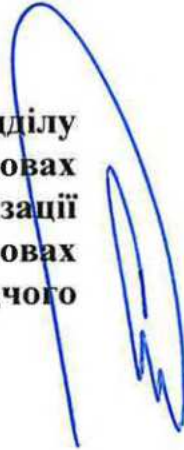
Отже, Мадгозієв Б.Ф. будучи заступником командира бойової машини 3-ї парашутно-десантної роти, діючи у складі 1-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ (в/ч 74268), разом з номером розрахунку 3-ї парашутно-десантної роти 1-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ Сергазієвим К.С., 30.03.2022 в період часу з 13 по 15 годину перебуваючи на проїжджій частині дороги біля автомобіля «Audi-100», реєстраційний номер

АІ 9869 ВК, навпроти будинку № 132-А по вул. Яблунській в місті Буча Київської області, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та те, що є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою спричинення смерті

, в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п. п. а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, діючи групою осіб, вистрелили з наявної в них автоматичної стрілецької зброї в потерпілого, при цьому, Мадгозієв Б.І. здійснив не менше двох пострілів, а Сергазієв К.С. не менше трьох пострілів, чим вчинили умисне вбивство цивільної особи.

Таким чином, Мадгозієв Б.Ф. підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, вчиненому групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції

Сергій СИЧ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу управління процесуального керівництва та підтримання публічного обвинувачення Департаменту протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту, Андрій НЕСКОРОДЯНИЙ
Офісу Генерального прокурора
«29» 05 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції**

Сергій СІЧ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2024 року